

Fostul jucător de legendă al Oțelului, Dănuț Oprea, actualmente antrenorul naționalei U21 a Moldovei a vorbit la DigiSport despre situația disperată în care a ajuns clubul fanion al Galațiului.

Dănuț Oprea: “După ce am plecat de la Brașov, unde am lucrat cu Isăilă, acum 6-7 ani, am preluat-o pe Rapid Ghidighici, apoi am ajuns la naționala U19. După a urmat cea mai frumoasă experiență a mea ca antrenor, când am promovat cu Veris și am fost desemnați cea mai bună echipă a anului în Moldova la toate sporturile. Acum sunt la U21 și sper să ajung mai sus. Campionatul de aici este în creștere, dar nu se ridică la nivelul campionatului României. Nu există stabilitate, sunt 4-5 echipe bune, restul sunt de nivel slab. Cu problemele care sunt acum în Moldova va mai dura până se va regla situația. Aici se vorbește mai mult română, și nu doar la Chișinău. Puteți să-l întrebați și pe tatăl lui Cătălin Carp, Ilie, care dacă s-ar putea, de mâine ar fi de acord cu Unirea României cu Moldova.

Nu mă așteptam ca Oțelul să ajungă în această situație. E dramatic ce se întâmplă acum cu Oțelul, eu am băiatul acolo, care a fost promovat la echipa mare, dar nu m-am gândit nicio secundă că poate ajunge în situația asta. Se pare că fotbalul moare în Galați. Este bine că Centrul de Copii și Juniori produce în permanență. Au acolo un Sefer, care n-ar trebui să lipsească de la echipa națională la categoria lui de vârstă. Dar sunt și alții foarte buni, și nu înțeleg de ce n-au jucat cu copiii în Liga a doua. Să mă ierte Dumnezeu, 9 puncte le făceau și veteranii. Dacă intram eu, Tănase și Vali Ștefan, tot scoteam 9 puncte din atâtea meciuri.”

Legendarul Dănuț Stelian Oprea s-a născut pe 2 septembrie 1972 în orașul Săveni din județul Botoșani. A ajuns în Galați foarte repede, începând fotbalul la CSS 1 la vârsta de 8 ani sub

comanda lui Constantin Ploieșteanu, fostul secund al lui Vasile Simionaș în anii '90. La 11 ani avea să treacă sub îndrumarea șlefuitorului de talente nea Zoly David, iar primele contacte cu echipa de seniori au venit la 16 ani, mai precis din sezonul 1988-1989, sezon în care Oțelul a retrogradat.

Fiind un puști extrem de talentat, Oprea a debutat la echipa gălățeană în Divizia B, terminând pe 3 în primul an, pentru ca apoi să ajute echipa să promoveze în A de pe prima poziție, strângând 11 meciuri jucate și înscriind primul său gol la Oțelul în minutul 61 al victoriei cu 2-0 contra Olimpiei Râmnicu Sărat, cu mențiunea că și la golul al doilea, cel al lui Chebac, tot juniorul Oprea II (cum era cunoscut) a contribuit decisiv.

La doar 19 ani debutează și în primul eșalon, într-un egal în fața rivalilor de la Dacia Unirea Brăila, intrând în minutul 48 în locul lui Profir și obținând penalty-ul din care portarul Tudorel Călugăru marca un gol de legendă! Probabil Oprea și-ar fi dorit să bată el însuși lovitura de pedeapsă, dar el nu va trebui să mai aștepte decât 7 etape pentru primul gol în Divizia A, la un 2-1 cu FC Ploiești.

A urmat apoi o perioadă agitată în care a schimbat des formațiile. A fost împrumutat mai întâi la Gloria CFR Galați (Dunărea) pentru care a marcat 6 goluri în Divizia B, a avut o revenire puțin fructuoasă la Oțelul, pentru care a înscris o singură dată în 23 de partide jucate, un alt sezon pentru Constant Galați (aceeași Dunărea) în “B”, plus un an ceva mai exotic la Györi ETO FC în prima ligă maghiară. A trecut apoi la Dacia Unirea Brăila în eșalonul secund, unde a ratat la limită promovarea, a revenit în A cu Farul Constanța și a mai bifat un sezon și jumătate la FC Onești, cu care a promovat în prima divizie, revenind apoi în sfârșit la Oțelul.

Întors la Galați, a prins finalul epocii de aur a fotbalului gălățean sub comanda lui Vasile Simionaș. În primul sezon a jucat doar 13 meciuri, învingând de unul singur cu o dublă pe Olimpia Satu Mare și apoi înscriind golul de 2-0, din penalty, la o mare victorie cu Steaua. Imediat după reușită, Oprea s-a bucurat în stilul caracteristic lui, cocoțat pe gardul stadionului “Oțelul”, aproape de spectatorii în delir. În 1999-2000, atacantul devine mult mai important pentru echipa noastră, o formație aflată în plină schimbare care va termina abia pe locul 8, după câțiva ani de glorie. În acest sezon joacă 28 de partide și se clasează între primii 3 golgeteri ai echipei cu 6 reușite, formând un cuplu ofensiv demn de istorie împreună cu Dragoș Mihalache. Jocul său bun este remarcat tocmai în Germania și prinde un transfer neașteptat la Dynamo Berlin, echipă de legendă a fotbalului nemțesc, unde a mai marcat 6 goluri, deși trebuie specificat că formația respectivă juca în a cincea ligă germană la acea vreme.

Ultima revenire la Galați a fost una de lungă durată, “fiul risipitor al Oțelului” jucând timp de 5 sezoane în roș-alb-albastru cu evoluții oscilante, dar trebuie precizat că aceasta a fost clar cea mai bună perioadă a sa la formația fanion a Galațiului. Astfel, în sezonul 2001-2002, Oțelul face un retur fantastic sub comanda lui Marius Lăcătuș și ajunge chiar să se gândească la titlu pe final! Oprea devine arma secretă a antrenorului, totul începând cu golul cu care Oțelul învinge Gloria Bistrița în minutul 86, deși atacantul intrase abia în minutul 65 al jocului. Galațiul devine “orașul interzis granzilor” după cum scria pe bannerul istoric afixat de suporterii care veneau meci de meci îmbrăcați în roșu, colorând spectaculos tribunele. În meciul cu FC Argeș, 15.000 de oameni exultă când Oprea, intrat de 2 minute pe teren, aduce o nouă victorie senzațională, sărbătorită bineînțeles pe gardul arenei, alături de fani! Din păcate, după 6 victorii și un egal, Oțelul este răpusă de problemele financiare și pierde la Sportul Studentesc, deși jolly-jokerul Oprea deschisese scorul din postura de rezervă intrată de 3 minute! Același jucător de legendă, folosit în sfârșit ca titular marchează un gol extrem de important, cu un șut la vinclu, în victoria cu 2-1 de la Petrolul. Meciul capital, care ne mai putea păstra în cursa pentru câștigarea

“Dacă intram eu, Tănase și Vali Ștefan, tot scoteam 9 puncte din atâtea meciuri”

Scris de Vlad Drăgan & Marius Cernat
Joi, 04 Februarie 2016 10:39

campionatului, devine cel cu Astra, disputat la ora 11, în Ajunul Paștelui. Oțelul își trece în cont o sumedenie de ocazii incredibile, printre care și două penalty-uri (unul ratat chiar de către Oprea) și rămâne să se bată doar pentru cupele europene. Din păcate și acest obiectiv este ratat pe final, echipa noastră plătind tribut rezultatelor slabe din tur în care antrenor a fost Victor Roșca. Dezastrul financiar de la club își spune cuvântul în sezonul următor când Oțelul retrogradează în barajul blestemat cu FC Bihor Oradea, Dănuț Oprea fiind al doilea golgheter al echipei, cu 4 goluri marcate în 23 de partide jucate. Formația noastră rămâne totuși în prima ligă după celebra fuziune dintre Astra și Petrolul, iar Oprea, prin cursele sale extrem de rapide pe linia de tușă, contribuie la clasarea echipei pe locul 5 și ajungerea în finala Cupei României, pierdută în fața lui Dinamo cu 2-0. Îmediat după va juca și singurele sale 4 meciuri europene, în Cupa UEFA, nereușind să marcheze vreun gol.

Aportul său la echipă scade încet-încet, Dănuț marcând un singur gol în 24 de meciuri în sezonul următor. Ultimul său an la Oțelul este și cel mai controversat și, după un conflict cu Aurel Șunda, sub comanda căruia Oțelul va aduna doar 9 puncte în întreg turul campionatului 2005-2006, este dat afară. Lui Oprea i se reproșase și faptul că a plecat la nunta finului Dănuț Munteanu înainte de un meci, iar acest lucru îl determină pe Marius Stan să îl alunge de la echipă exact înaintea primei descălecări la Galați a lui Petre Grigoraș.

Chiar și așa, Dănuț Oprea rămâne unul dintre fotbaliștii cu prezențe notabile pentru Oțelul, adunând 159 de meciuri, în care a marcat de 22 de ori, unul dintre aceste goluri reprezentând borna 600 în istoria semicentenară a clubului!